

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 538/2016
07.09.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Ђунић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 1151/15 од 13.11.2015. године, у седници одржаној 07.09.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 1151/15 од 13.11.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 893/13 од 07.10.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача АА за доношење решења које замењује уговор о закупу на неодређено време и то стана број ...у ул. ... број ... у ..., укупне површине 59 м2, по структури двоипособан, који ће користити са члановима породичног домаћинства ћерком ББ и унуцима ВВ, ГГ и ДД; ставом другим изреке, констатовано је да предлагач у коришћењу стана из става првог изреке има сва права и обавезе закупца стана на неодређено време из члана 30. до 39. Закона о становању РС; ставом трећим изреке, одлучено је да ово решење замењује уговор о закупу стана на неодређено време на стану из става првог изреке овог решења, све док такав уговор не буде закључен између предлагача и противника предлагача у складу са одредбама Закона о становању, а предлагач је обавезан да све трошкове у вези становања у предметном стану плаћа по Закону о становању Републике Србије; ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка од 644.280,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 1151/15 од 13.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 893/13 од 07.10.2014. године; ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Предлагач је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење у смислу члана 420. став 6. у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предметни стан је дат на коришћење ЂЂ, као носиоцу станарског права на основу уговора о коришћењу стана бр.1/932-81 од 14.10.1981. године, у којем је као члан породичног домаћинства била уписана ћерка – овде предлагач, а у стан су се уселиле 01.10.1981. године. Носилац станарског права, мајка предлагача ЂЂ преминула је 1989. године и у стану је наставила да живи предлагач АА са својом ћерком и унуцима. Предлагач је била пријављена на адреси у улици ... број ... у ..., међутим од 1983. године у том стану непрекидно живи лице ЕЕ са породицом. У време смрти носиоца станарског права предлагач није имала решену стамбену потребу, а противник предлагача је носилац права располагања на предметном стану.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је предлагач закупац на предметном стану, те је донето решење које замењује уговор о закупу.

Закон о становању у члану 34. став 1. прописује да у случају смрти закупца или његовог исељења из стана, закупац на том стану постаје члан породичног домаћинства који је наставио да користи тај стан, по следећем редоследу: брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче. Ако у стану није остао нико од ових чланова породичног домаћинства закупац постаје родитељ закупца, родитељ његовог брачног друга или лице које је закупац дужан по закону да издржава, ако је становао у том стану и нема решену стамбену потребу, ставом 4. прописано је да у случају из става 1. и 2. овог члана, лица која су остала у стану дужна су да закуподавца обавесте о смрти закупца најкасније у року од 60 дана, а ставом 5. прописано је да је закуподавац дужан да у року од 30 дана од истека рока из става 4. овог члана, закључи уговор о закупу стана, односно одреди лице које ће бити закупац стана, а ако то не учини заинтересовано лице може поднети предлог надлежном суду да у ванпарничном поступку донесе решење којим се замењује уговор о закупу стана.

По оцени Врховног касационог суда, утврђено је да је предлагач била члан породичног домаћинства своје мајке и да је после смрти мајке наставила да живи у стану са својом ћерком и унуцима. Околност, на коју се указује у ревизији, да је предлагач била пријављена у улици ... број ... у ... није од значаја, обзиром да

предлагач није живела на наведеној адреси, већ да од 1983. године ту живи треће лице са породицом. Као члан породичног домаћинства који је наставио да користи стан после смрти носиоца станарског права, предлагач има право закупа на неодређено време на овом стану, тако да је правилан закључак нижестепених судова да су испуњени услови прописани чланом 34. Закона о становању за доношење решења које замењује уговор о закупу стана.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право.

Неосновани су и ревизијски наводи да предлагач није обавестила закупадавца о смрти закупца у року који је прописан чланом 34. став 4. Закона о становању, те да због тога нема право на подношење захтева за закључење уговора о закупу стана. О овим наводима противника предлагача првостепени суд се правилно изјаснио у том смислу што овај рок није преклузиван, тако да његовим протеком странка није изгубила право на подношење предлога за доношење решења којим се замењује уговор о закупу стана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић